

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2007. gada 22. martā *

Lieta T-215/03

Sigla SA, Madride (Spānija), ko pārstāv E. Armiho Čavari [*E. Armijo Chávarri*],
advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko
pārstāv I. de Medrano Kavaljero [*I. de Medrano Caballero*] un G. Šneiders
[*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece —

Elleni Holding BV, Alfena pie Reinas [*Alphen aan de Rijn*] (Nīderlande),

* Tiesvedības valoda — spāņu.

par prasību par ITSB Apelāciju trešās palātas 2003. gada 1. aprīļa lēmumu lietā R 1127/2000-3 attiecībā uz iebildumu procesu starp *SIGLA SA* un *Elleni Holding BV*.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un D. Švābi [*D. Šváby*],
sekretāre B. Pastora [*B. Pastor*], sekretāra palidze,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kanclerijā iesniegts 2003. gada 13. jūnijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kanclerijā iesniegts 2003. gada 3. oktobrī,

ņemot vērā mutvārdu procesu un tiesas sēdi 2006. gada 14. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- ¹ 1997. gada 7. februārī *Elleni Holding BV* ITSB, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme (turpmāk tekstā — “reģistrācijai pieteiktā preču zīme”) bija vārdisks apzīmējums “VIPS”.

- 3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem reģistrācija tika pieteikta, ietilpst 9., 35. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:
 - “datori un datorprogrammas, kas ir ierakstītas disketēs un diskos”, kas ietilpst 9. klasē;

 - “konsultācijas komercdarījumos; pakalpojumi datora ierakstīto datu vērtēšanas jomā”, kas ietilpst 35. klasē;

 - “datoru programmas; viesnīcu, ēdināšanas (pārtika), kafejnīcu — restorānu pakalpojumi”, kas ietilpst 42. klasē.

- 4 Ar 1999. gada 23. aprīļa vēstuli, ko *Elleni Holding* nosūtīja ITSB, tā ierobežoja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētos 42. klasē ietilpstošos pakalpojumus ar šādiem pakalpojumiem: “datoru programmas, kas paredzētas viesnīcu, ēdināšanas (pārtikas), kafejnīcu — restorānu pakalpojumiem”. Ar 1999. gada 26. aprīļa vēstuli ITSB šo ierobežojumu pieņēma.

- 5 1999. gada 14. jūnijā preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 46/99.

- 6 1999. gada 14. septembrī *Sigla SA* iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrēšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu.
- 7 Iebildums bija pamatots ar prasītājas vārdisku preču zīmi “VIPS”, kas agrāk reģistrēta Spānijā attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem Nicas nolīguma izpratnē un atbilst šādam aprakstam: “pakalpojumi, kas saistīti ar pārtikas preču un patēriņam gatavu dzērienu piegādi; restorānu; pašapkalpošanās restorānu, ēdnīcu, bāru, kafetēriju, viesnīcu pakalpojumiem” (turpmāk tekstā — “agrākā preču zīme”). *Sigla* norādīja arī, ka preču zīme “VIPS” Spānijā ir plaši pazīstama Parīzes 1883. gada 20. marta Intelektuālā īpašuma aizsardzības konvencijas, kas pēdējo reizi pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*ANO Starptautisko līgumu krājums*, 828. sēj., Nr. 11847, 108. lpp.), 6.a panta izpratnē attiecībā uz “pakalpojumiem, kas saistīti ar pārtikas preču un patēriņam gatavu dzērienu piegādi; restorāniem; pakalpojumiem, kas saistīti ar bāriem un kafetērijām; patēriņa preču un dāvanu, pārtikas preču, preses, grāmatu, audiovizuālo preču, fotografēšanas materiālu, parfimērijas preču, kopšanas produktu, apģērbu, spēļu un programmatūras mazumtirdzniecības veikalu un veikalu, kas piedāvā tādus pakalpojumus kā filmu noma un fotogrāfiju attīstīšana, apkalpošanu” Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Iebildumi bija vērsti uz visām precēm un pakalpojumiem, kas minēti Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā.
- 8 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta noteikumiem.
- 9 2000. gada 18. februārī *Elleni Holding*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 44. panta 1. punktu, reģistrācijas pieteikumā minēto 42. klasē ietilpstošo pakalpojumu sarakstu ierobežoja ar “pakalpojumiem, kas saistīti ar datoru programmām, kas paredzētas viesnīcu, restorānu un kafējnicu pakalpojumiem”.

- 10 Ar savu 2000. gada 28. septembra Lēmumu Nr. 2221/2000 ITSB Iebildumu nodaļa iebildumus apmierināja attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem un noraidīja attiecībā uz 9. un 35. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem. Būtībā Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka, tā kā ar agrāko preču zīmi apzīmētie pakalpojumi un preces un pakalpojumi, kas minēti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, ir atšķirīgi, tad nepastāvēt nekāda sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, neņemot vērā abu konfliktējošo apzīmējumu identiskumu. Tomēr Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka minētās regulas 8. panta 5. punkts ir piemērojams attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, jo, no vienas puses, prasītāja ir pierādījusi, ka tās agrākajai preču zīmei “VIPS” Spānijas tirgū ir reputācija, un, no otras puses, reģistrācijai pieteiktā preču zīme varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes reputācijas vai nodarīt tai kaitējumu, ņemot vērā saikni, kas pastāv starp abu attiecīgo pakalpojumu veidiem.
- 11 2000. gada 22. novembrī *Elleni Holding* par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju atbilstoši Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantam.
- 12 Ar 2003. gada 1. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), kas prasītājam paziņots 3. aprīlī, Apelāciju trešā padome apmierināja *Elleni Holding* apelāciju un atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu.
- 13 Būtībā Apelāciju padome uzskatīja, ka prasītāja ir ieguvusi savas agrākās preču zīmes reputāciju Spānijā, bet nenorādīja iemeslus, kādēļ reģistrācijai pieteiktā preču zīme netaisnīgi gūtu labumu no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai nodarītu tai kaitējumu. Tātad, tā kā nav pierādījumu par vienu no premisām, kas obligāti izriet no Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta, minētais pants šajā gadījumā nav piemērojams. Turklāt Apelāciju padome uzskatīja, ka nebija jāpārbauda prasītājas savos apvērumos izvirzītie argumenti, atbildot uz *Elleni Holding* apelācijas sūdzību un attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu šajā lietā, jo minētā apelācija tika pamatota tikai ar šīs regulas 8. panta 5. punktu un līdz ar to prasītāja apelācijas priekšmetu atbildes apsvērumus Apelāciju padomē nevarēja paplašināt. To nevarēja darīt citādi kā tikai tad, ja prasītāja

iesniegtu atsevišķu prasību par iebildumu nodaļas lēmuma daļēju atcelšanu atbilstoši Regulas Nr. 40/94 59. pantā paredzētajiem nosacījumiem un termiņam.

Lietas dalībnieku prasījumi

14 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību tiktāl, ciktāl tā attiecas uz iebildumu, kas pamatots uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu;
- piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Līdz ar to prasība, kas attiecas uz iebildumu par no Regulas Nr. 40/94 74. pantā izrietošo tiesību uz aizstāvību un dispozitivitātes principa pārkāpumu, ITSB nolemj atstāt lēmuma pieņemšanu Pirmās instances tiesas ziņā, neiesniedzot konkrētu prasījumu.

Juridiskais pamatojums

- 17 Savas prasības pamatojumā prasītāja izvirza divus pamatus. Pirmais pamats, kas izvirzīts kā pamatprasījums, attiecas uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu. Otrais pamats, kas izvirzīts pakārtoti, attiecas uz minētās regulas 74. pantā paredzēto tiesību uz aizstāvību un dispozitivitātes principa pārkāpumu.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 18 Pirmkārt, prasītāja apstrīd Apelāciju padomes apstiprinājumu, saskaņā ar kuru tā neesot nedz izteikusi kādu apgalvojumu, nedz sniegusi pierādījumus attiecībā uz norādītajiem faktiem, proti, iespējamo kaitējumu, kas agrākajai preču zīmei tiktu nodarīts ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu vai labumu, kuru tā nepamatoti gūtu no agrākās preču zīmes. Šajā sakarā prasītāja atsaucas uz izvilkumiem no rakstveida apsvērumiem, kas iesniegti Iebildumu nodaļai 2000. gada 11. februārī un 17. maijā, kā arī tās apsvērumiem Apelāciju padomē, atbildot uz *Elleni Holding* apelācijas sūdzību.
- 19 Prasītāja uzskata, ka no šiem izvilkumiem izriet, ka tās iebildumi, ciktāl tie ir pamatoti uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu, ir balstīti uz šādiem secinājumiem: pirmkārt, prasītāja uzskatīja, ka tās agrākā preču zīme esot atzīta Spānijas sabiedrībā kā prestiža un kvalitatīva preču zīme un ka pastāvēt iespēja, ka ar šo preču zīmi saistītās pozitīvās "īpašības" patērētāji attiecinātu arī uz *Elleni Holding* precēm. Otrkārt, prasītāja esot veikusi būtiskus ieguldījumus savu pakalpojumu

reklāmā un veicināšanā, lai izplatītu un iedibinātu savu preču zīmi, no kā reģistrācijai pieteiktā preču zīme varētu nepamatoti gūt labumu. Treškārt, *Elleni Holding* neesot sniegusi nevienu pierādījumu par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas tiesiskumu. Ceturtkārt, iespēju, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei tiek piedēvēts agrākās preču zīmes prestižs, slava vai reputācija, pastiprinot fakts, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētie pakalpojumi ietilpst līdzīgās komercijomās. No tā izrietot, ka šajā gadījumā esot izpildītas Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā paredzētās piemērošanas prasības.

20 Otrkārt, prasītāja norāda, kā to apstrīdētā lēmuma 44. punktā konstatēja arī Apelāciju padome, Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta redakcijā vēlējuma izteiksmes izmantošana (“varētu netaisnīgi gūt labumu [...] vai tai kaitēt”) norāda, ka vienkārša iespējamība, kas pamatota uz loģisku un deduktīvu analīzi, esot pietiekoša, lai apstiprinātu nepamatota labuma gūšanu no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas. Faktiski neesot vajadzīgs materiāls pierādījums par netaisnīga labuma gūšanas esamību, jo apstrīdētais apzīmējums vēl nav reģistrēts. Šāda nostāja jau esot pieņemta un izklāstīta Apelāciju trešās padomes 2001. gada 25. aprīļa lēmumā (lieta *HOLLYWOOD*, Nr. R-283/1999-3).

21 Treškārt, prasītāja norāda, ka Apelāciju padome kļūdaini ir uzskatījusi, ka Iebildumu nodaļa savus apsvērumus attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu ir pamatojusi ar vienkāršu saikni, kas pastāv starp pakalpojumiem, kurus apzīmē ar konfliktējošajām preču zīmēm. Attiecīgo saikni Iebildumu nodaļa esot ņēmusi vērā tikai, lai pārbaudītu šādas iespējas esamību. Prasītāja uzskata, ka ITSB instances atzīstot asociēšanas iespēju starp precēm, kuras apzīmē konfliktējošie apzīmējumi kā faktoru, kas var pastiprināt iespējamību par netaisnīgu labuma gūšanu no agrākās preču zīmes, kā to pierādot arī Iebildumu nodaļas 1999. gada 15. novembra Lēmums Nr. 1219/1999 un iepriekšējā punktā minētais ITSB Apelāciju trešās padomes lēmums lietā *HOLLYWOOD*.

- 22 Ceturtkārt, prasītāja uzskata, ka šajā gadījumā Apelāciju padomes veiktā Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta interpretācija ir pretrunā minētās regulas 61. un turpmākajiem pantiem un Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedumam lietā T-163/98 *Procter & Gamble/ITSB* ("BABY-DRY") (*Recueil*, II-2383. lpp., 43. punkts). Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka, ja Apelāciju padomei bija šaubas par prasītājas nostāju, padomei saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 61. panta 2. punktu esot bijis jāauzicina prasītāju, lai tās noskaidrotu.
- 23 Visbeidzot, piektkārt, prasītāja Pirmās instances tiesā iesniedza ITSB Iebildumu nodaļas Lēmumus Nr. 531/2000 un Nr. 621/2001, kuri esot pieņemti līdzīgās lietās un kuri apstiprinot prasītājas pausto nostāju šajā lietā attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta interpretāciju.
- 24 ITSB uzskata, ka gan Iebildumu nodaļa, gan Apelāciju padome pareizi ir konstatējusi, no vienas puses, ka konfliktējošie apzīmējumi ir identiski un, no otras puses, ka prasītāja ir pierādījusi, ka tās iebildumos norādītā preču zīme Spānijā ir ieguvusi reputāciju attiecībā uz "pakalpojumiem, kas saistīti ar pārtikas preču un patēriņam gatavu dzērienu piegādi; pašapkalpošanās restorāniem, ēdnīcām, bāriem, kafetērijām", kas ietilpst 42. klasē.
- 25 Turklāt Apelāciju padome pamatoti esot uzskatījusi, ka pierādījums par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes netaisnīgu labuma gūšanu no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai kaitējums, kas tai tiekot nodarīts Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta izpratnē, varētu tikt pamatots ar varbūtībām. Tomēr, kā to esot apstiprinājusi arī Apelāciju padome, prasītāja neesot iesniegusi nedz savos 2000. gada 11. februāra un 17. maija apsvērumos Iebildumu nodaļā, nedz savos apsvērumos atbildē uz *Elleni Holding* apelācijas sūdzību pārliecinošus argumentus, kas varētu pierādīt šādu iespēju. Tādējādi Apelāciju padome neesot pieļāvusi nevienu kļūdu savā analizē par Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta piemērojamību šajā lietā.

- 26 ITSB pieļauj, ka prasītājas 2000. gada 11. februāra apsvērumos Iebildumu nodaļā minētā atsauce uz tās investīcijām un veicinošajām darbībām, kas tās iebildumos minētajai preču zīmei ir sniegusi plašu atpazīstamību, ir lietderīgs pierādījums šīs preču zīmes reputācijai. Tomēr prasītāja neesot paskaidrojusi, kādā veidā šis fakts esot saistīts ar *Elleni Holding* iesniegto reģistrācijas pieteikumu. Kas attiecas uz prasītājas argumentu, kas balstīts uz faktu, ka *Elleni Holding* neesot pierādījusi pamatota iemesla esamību izmantot reģistrācijai pieteikto preču zīmi, ITSB norāda, ka prasītājai pašai, kā lietas dalībniecei, kas iebilst pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrēšanu, esot jāiesniedz objektīvi fakti, kas ļauj secināt, ka šajā gadījumā ir piemērojams Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkts.
- 27 ITSB norāda, ka piekrīt Apelāciju padomes secinājumam, saskaņā ar kuru prasītājas norādītā saikne starp minētajiem, attiecīgi, ar agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētajiem pakalpojumiem kā tādiem nav pietiekama, lai izsecinātu iespējas netaisnīgi gūta labuma no agrākās preču zīmes esamību vai tai nodarītā kaitējuma esamību. Šajā sakarā ITSB norāda, ka saskaņā ar pašas prasītājas teikto saikne starp pakalpojumiem, ko apzīmē konfliktējošie apzīmējumi, esot tikai fakts, kas var pastiprināt šādas iespējas varbūtību. Tomēr, tā kā šādas iespējas esamība nekādi netika pierādīta, tad arī nevarot būt runa par jebkādu attiecīgās iespējas pastiprināšanu.
- 28 Turklāt *Elleni Holding* pakalpojumu, ko apzīmē ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, ierobežošana ar 42. klasi (skat. iepriekš 9. punktu) pierādot, ka tās nolūks nav netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes, kā arī iespējamā kaitējuma, ko reģistrācijai pieteiktā preču zīme varētu nodarīt agrākajai preču zīmei, varbūtības neesamību.
- 29 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Apelāciju padomei bija jāauzicina prasītāja, lai noskaidrotu tās nostāju par minētās iespējas esamību, ITSB atbild, ka Apelāciju padome neesot atbildīga par nepilnībām prasītājas iebildumos. ITSB uzskata, ka Apelāciju padome saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. pantu aprobežojas ar iebildumu procesā pušu izvirzīto pamatu izvērtēšanu un jebkādas tās norādes vienai

no pusēm attiecībā uz trūkstošajiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem nozīmētu otras puses interešu aizskārumu un līdz ar to veidotu sacikstes principa pārkāpumu, kas ir piemērojams *inter partes* procedūrā ITSB.

- 30 Katrā ziņā ITSB norāda, kā *Elleni Holding* savā 2001. gada 3. janvāra procesuālajā rakstā, kas ietver tās apelācijas motīvus Apelāciju padomē, jau minēja prasītājas argumentu neesamību, kas varētu pierādīt, ka, izmantojot reģistrācijai pieteikto preču zīmi, tiktu gūts netaisnīgs labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai tai tiktu nodarīts kaitējums. Līdz ar to prasītāja nevarot apgalvot, ka Apelāciju padome būtu ignorējusi šo argumentu, uz kuru tā turklāt esot atbildējusi savos atbildes apsvērumos uz *Elleni Holding* apelācijas sūdzību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 31 Pirmkārt ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu, "ja 2. punkta nozīmē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to reģistrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja attiecībā uz agrāku Kopienas preču zīmi, tā ir Kopienā pazīstama, un attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi, tā ir pazīstama attiecīgajā dalībvalstī, un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt".
- 32 Iepriekš minētā noteikuma redakcija atsaucas uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas nav identiski vai līdzīgi ar tiem, kas ir

apzīmēti ar agrāko preču zīmi. Tomēr prejudiciāla jautājuma ietvaros par Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas Nr. 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 5. panta 2. punkta, kura normatīvais saturs būtībā ir vienāds ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta saturu, interpretāciju Tiesa nosprieda, ka, ņemot vērā vispārējo sistēmas jēgu un mērķus, kurā ietilpst minētās direktīvas 5. panta 2. punkts, nevarot sniegt tādu interpretāciju, kuras rezultātā preču zīmju ar reputāciju aizsardzība būtu mazāka gadījumā, ja kāds apzīmējums tiktu izmantots attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, nekā gadījumos, kad apzīmējums tiktu izmantots attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi. Citiem vārdiem sakot, saskaņā ar Tiesas sniegto interpretāciju, preču zīmei ar reputāciju gadījumā, ja apzīmējums tiek izmantots attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, būtu jābūt aizsargātai vismaz tikpat lielā mērā kā gadījumā, ja apzīmējums tiek izmantots attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi (Tiesas 2003. gada 9. janvāra spriedums lietā C-292/00 *Davidoff, Recueil*, I-389. lpp., 24.–26. punkts, un 2003. gada 23. oktobra spriedums lietā C-408/01 *Adidas-Salomon un Adidas Benelux, Recueil*, I-12537. lpp., 19.–22. punkts).

33 Līdz ar to pēc analogijas Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz to var atsaukties gan iebildumos, kas vērsti pret Kopienas preču zīmes, ar kuru apzīmē preces un pakalpojumus, kas nav identiski un nav līdzīgi ar agrāko preču zīmi apzīmētajiem, reģistrācijas pieteikumu, gan pret Kopienas preču zīmes, ar kuru apzīmē identiskas vai līdzīgas preces, reģistrācijas pieteikumu.

34 Tāpat no Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta redakcijas izriet, ka tā piemērošana ir pakļauta šādiem nosacījumiem: pirmkārt, konfliktējošo preču zīmju identitāte vai līdzība, otrkārt, iebildumos norādītās agrākās preču zīmes reputācijas esamība un, treškārt, vai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nepamatotas izmantošanas rezultātā varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai nodarīt tai kaitējumu. Tā kā šie nosacījumi ir kumulatīvi, tad, neistenojoties vienam no tiem, nav pamata minētā noteikuma piemērošanai (Pirmās instances tiesas 2005. gada 25. maija spriedums lietā T-67/04 *Spa Monopole/ITSB — Spa-Finders Travel Arrangements* (“SPA-FINDERS”), Krājums, II-1825. lpp., 30. punkts).

- 35 Lai veiksmīgāk formulētu Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā paredzēto iespēju, ir jānorāda, ka neapšaubāmi preču zīmes galvenā funkcija ir "izcelsmes norādes funkcija" (skat. Regulas Nr. 40/94 septīto apsvērumu). Tomēr preču zīme tiek izmantota arī kā līdzeklis citas informācijas nodošanai, it īpaši attiecībā uz preču vai pakalpojumu, kurus tās apzīmē, īpašām kvalitātēm un raksturu vai iespaidiem un sajūtām, kuri saistās, piemēram, ar luksusu, dzīves stilu, ekskluzivitāti, piedzīvojumiem, jaunību. Šajā izpratnē preču zīmei piemīt autonoma un neatkarīga saimnieciskā vērtība, kas nav saistīta ar to preču vai pakalpojumu vērtību, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta. Attiecīgā informācija, kuru sniedz it īpaši preču zīme, kam ir reputācija vai kas ar to tiek asociēta, tai piešķir nozīmīgu vērtību un prasa aizsardzību, un tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka lielākajā daļā gadījumu preču zīmes reputācija ir tās īpašnieka darba un nozīmīgu investīciju rezultāts. Tāpat arī Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkts nodrošina preču zīmes ar reputāciju aizsardzību, aplūkojot visas identiskas vai līdzīgas reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, kas varētu nodarīt kaitējumu tās iespaidam, pat ja ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojumi nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme ar reputāciju.
- 36 Kas attiecas konkrētāk uz trešo nosacījumu, kas minēts iepriekš 34. punktā, ir jāizvērtē trīs atsevišķu veidu iespējas, proti, vai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nepamatota izmantošana, pirmkārt, nodarītu kaitējumu agrākās preču zīmes atšķirtspējai, otrkārt, nodarītu kaitējumu agrākās preču zīmes reputācijai vai, treškārt, ar to netaisnīgi tiktu gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas (iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā "SPA-FINDERS", 43.–53. punkts; skat. pēc analogijas arī ģenerāladvokāta Džeikobsa [Jacobs] secinājumus lietā, kurā pasludināts iepriekš 32. punktā minētais spriedums lietā *Adidas-Salomon* un *Adidas Benelux* (*Recueil*, I-12540. lpp.), 36.–39. punkts). Ņemot vērā Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta redakciju, pietiek, ka pastāv viena no šīm iepriekš minētajām iespējām, lai būtu piemērojams šis noteikums. Tāpat kā iepriekš 34. punktā minētais trešais kumulatīvais nosacījums var tikt iedalīts trīs atsevišķos iespēju veidos.
- 37 Vispirms, kas attiecas uz kaitējumu, ko agrākās preču zīmes atšķirtspējai vai reputācijai nodarītu nepamatota izmantošana; šis kaitējums var rasties, ja agrākā

preču zīme vairāk nespēj radīt tūlītēju asociāciju ar precēm, attiecībā uz kurām tā ir reģistrēta un lietota (iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā “SPA-FINDERS”, 43. punkts). Šī iespēja ir saistīta arī ar agrākās preču zīmes “vājināšanu” vai “pakāpenisku graušanu”, liekot izzust tās identitātei un tās ietekmei uz sabiedrības uztveri (iepriekš 36. punktā minētie ģenerāladvokāta Džeikobsa secinājumi lietā, kurā pasludināts spriedums *Adidas-Salomon* un *Adidas Benelux*, 37. punkts).

38 Tomēr, vājināšanas iespēja, šķiet, principā, ir mazāka, ja agrāko preču zīmi veido vārds tā parastajā nozīmē, kas ir ļoti plaši izplatīts un bieži lietots, neatkarīgi no agrākās preču zīmes, ko veido attiecīgais vārds. Tādā gadījumā attiecīgā vārda pārņemšana reģistrācijā pieteiktajā preču zīmē rada mazāku iespēju, ka agrākā preču zīme tiks vājināta. Tāpat Pirmās instances tiesa ir nospriedusi iepriekš 34. punktā minētajā spriedumā lietā “SPA-FINDERS” (44. punkts), ka, tā kā vārds “spa” bieži tiek izmantots, lai apzīmētu, piemēram, Beļģijas pilsētu Spa un Spa-Frankoršanas [*Spa-Francorchamps*] automobiļu trasi Beļģijā vai, vispārīgā veidā, hidroterapijas nolūkos izmantojamas telpas, tādas kā turku pirtis vai saunas, kaitējuma iespēja, saskatot citu preču zīmi, kas arī ietver vārdisko elementu “Spa”, preču zīmes “SPA” atšķirtspējai šķiet neliela.

39 Turklāt attiecībā uz kaitējumu, ko reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nepamatota izmantošana nodarītu agrākās preču zīmes atšķirtspējai, ir jānorāda, ka šāds kaitējums rodas, ja preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kurām izmanto reģistrācijai pieteikto preču zīmi, sabiedrība uztver tā, ka samazinās agrākās preču zīmes pievilcība (iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā “SPA-FINDERS”, 46. punkts). Kaitējuma iespēja var rasties it īpaši ja minētajām precēm vai pakalpojumiem ir īpašības vai kvalitātes, kas var atstāt negatīvu ietekmi uz agrākās preču zīmes ar reputāciju, sakarā ar tās identiskumu vai līdzību ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, iespaidu.

40 Visbeidzot, labuma, kas ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nepamatotu izmantošanu netaisnīgi tiktu gūts no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas, jēdziens ietver gadījumu, kad slavēna preču zīme tiek ekspluatēta un

acīmredzami parazitiski izmantota vai kad no tās reputācijas mēģina gūt labumu (iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā “SPA-FINDERS”, 51. punkts). Citiem vārdiem sakot, runa ir par iespēju, ka preču zīmes ar reputāciju iespaids vai īpašības, ko tā atspoguļo, tiek attiecinātas uz precēm, ko apzīmē reģistrācijai pieteiktā preču zīme, tādējādi, ka ar šīs asociācijas palīdzību ar agrāko preču zīmi ar reputāciju tiktu atvieglota to tirdzniecība.

- 41 Šī pēdējā veida iespēja ir jānošķir no Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās sajaukšanas iespējas. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir definēta tādējādi, ka to veido risks, ka sabiedrība var domāt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir viena un tā paša vai, attiecīgajā gadījumā, ekonomiski saistītu uzņēmumu izcelsmes preces vai pakalpojumi (Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-104/01 *Oberhauser/ITSB — Petit Liberto* (“Fifties”), *Recueil*, II-4359. lpp., 25. punkts; skat. arī pēc analogijas Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon*, *Recueil*, I-5507. lpp., 29. punkts, un 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, *Recueil*, I-3819. lpp., 17. punkts). Turpretī Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā paredzētajā gadījumā konkrētā sabiedrības daļa velk paralēles starp abām konfliktējošajām preču zīmēm, proti, saskata saikni starp tām, tomēr nesajaucot tās (skat. pēc analogijas iepriekš 32. punktā minēto spriedumu lietā *Adidas-Salomon* un *Adidas Benelux*, 29. punkts). Tātad sajaukšanas iespējas esamība nav nosacījums šī noteikuma piemērošanai (skat. pēc analogijas Tiesas 1997. gada 11. novembra spriedumu lietā C-251/95 *SABEL*, *Recueil*, I-6191. lpp., 20. punkts).
- 42 Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, atšķirība starp iespēju nepamatoti gūt labumu Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta izpratnē un sajaukšanas iespēju varētu tikt rezumēta šādi: sajaukšanas iespēja pastāv, ja konkrētu patērētāju var piesaistīt ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētajai precei vai pakalpojumam tāpēc, ka viņš uzskata, ka runa ir par precī vai pakalpojumu, kam ir tāda pati komerciālā izcelsme, kā tai, kuru apzīmē ar agrāko preču zīmi, kas ir identiska vai līdzīga ar reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei. Turpretī, iespēja, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nepamatotu izmantošanu ir netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas, pastāv tad, ja patērētāju, nesajaucot obligāti attiecīgās preces vai pakalpojuma komerciālo izcelsmi, piesaista pati reģistrācijai pieteiktā preču zīme un tas iegādātos ar to apzīmēto precī vai pakalpojumu tādēļ, ka tas ir apzīmēts ar šo preču zīmi, kas ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei ar reputāciju.

- 43 Otrkārt, ir jāizvērtē kādi fakti iebildumu iesniedzējam, agrākās preču zīmes ar reputāciju īpašniekam, ir jānorāda iebildumu pamatojuma atbalstam, atsaucoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu.
- 44 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta otro teikumu lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīviem reģistrācijas atteikuma pamatojumiem, ITSB aprobežojas ar lietas dalībnieku izvirzīto pamatu un iesniegto prasību pārbaudi. Šis noteikums tika interpretēts tādējādi, ka ITSB instances, tai skaitā Apelāciju padome, pieņemot nolēmumu iebilduma procesa ietvaros, var pamatot savu lēmumu, tikai balstoties uz tiem relatīvajiem atteikuma pamatojumiem, kurus ir izvirzījis attiecīgais lietas dalībnieks, un uz saistītajiem faktiem un pierādījumiem, ko šīs lietas dalībnieks ir iesniedzis (Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedums lietā T-308/01 *Henkel/ITSB — LHS (UK)* ("KLEENCARE"), *Recueil*, II-3253. lpp., 32. punkts; 2004. gada 22. jūnija spriedums lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso u.c./ITSB — DaimlerChrysler* ("PICARO"), Krājums, II-1739. lpp., 28. punkts).
- 45 Tomēr, kā jau ir nospriests, ierobežojums attiecībā uz iebildumu vērtēšanu neaizliedz ņemt vērā papildus tiem faktiem, ko lietas dalībnieki ir tieši iesnieguši iebildumu procesa laikā, tos faktus, kas ir labi zināmi, t.i., tādi, ko varētu zināt visi vai ko var uzzināt no vispārēji pieejamiem avotiem (iepriekš 44. punktā minētais spriedums lietā "PICARO", 29. punkts).
- 46 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta mērķis nav radīt šķēršļus ikvienas preču zīmes reģistrācijai, kas ir identiska vai līdzīga preču zīmei, kurai ir reputācija. Šīs normas mērķis ir tostarp sniegt agrākās preču zīmes, kurai ir reputācija, īpašniekam iespēju iebilst pret tādas preču zīmes reģistrāciju, kas var vai nu nodarīt kaitējumu agrākās preču zīmes atšķirtspējai vai reputācijai, vai netaisnīgi gūt labumu no tās reputācijas vai tās atšķirtspējas. Šajā sakarā ir jāprecizē, ka agrākās preču zīmes īpašniekam nav jāpierāda, ka pastāv reāls un aktuāls kaitējums viņa preču zīmei. Tomēr viņam ir jāsniedz pierādījumi, kas ļauj konstatēt *prima facie*

nākotnē paredzamu, bet ne hipotētisku, netaisnīgu labuma gūšanas vai kaitējuma iespēju (iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā "SPA-FINDERS", 40. punkts).

47 Saikne starp reģistrācijai pieteikto un agrāko preču zīmi ir būtiskais nosacījums, lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu. Faktiski, šajā normā paredzētais kaitējums, ja tas tiek nodarīts, ir sekas zināmas pakāpes līdzībai starp reģistrācijai pieteikto un agrāko preču zīmi, kuras dēļ konkrētā sabiedrības daļa velk paralēles starp tām abām, proti, saskata saikni starp tām (iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā "SPA-FINDERS", 41. punkts). Šī saiknes esamība ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus izskatāmajā lietā atbilstošos faktoros (skat. pēc analogijas iepriekš 32. punktā minēto spriedumu lietā *Adidas-Salomon* un *Adidas Benelux*, 29. un 30. punkts). Šajā gadījumā, jo nozīmīgāka ir agrākās preču zīmes atšķirtspēja un reputācija, jo vieglāk var pieļaut kaitējuma faktu (skat. pēc analogijas Tiesas 1999. gada 14. septembra spriedumu lietā *C-375/97 General Motors, Recueil*, I-5421. lpp., 30. punkts).

48 No iepriekšējiem apsvērumiem izriet, ka iebildumu iesniedzējam, kas vēlas atsaukties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā minēto relatīvo atteikuma pamatojumu, ir jānorāda agrākā preču zīme, kuru tas izvirza iebildumos, un jāpierāda tās reputācijas esamība. Ņemot vērā apsvērumus iepriekš 47. punktā minētajā spriedumā lietā *General Motors* (30. punkts), kas pēc analogijas ir piemērojami šajā lietā, ir iespējams, ka it īpaši iebildumu, kas pamatoti ar preču zīmi, kam ir īpaši augsta reputācija, gadījumā, ka nākotnē riska, kas nav hipotētisks, ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi nodarītā kaitējuma vai netaisnīgi gūtā labuma no iebildumos izvirzītās preču zīmes dēļ, iespējamība būtu tik acīmredzama, ka iebildumu iesniedzējam šajā sakarā nav jāizvirza vai jāpierāda cits faktiskais elements. Tomēr nevar prezumēt, ka tā tas ir visos gadījumos. Faktiski ir iespējams, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme sākotnēji nešķiet tāda, kas varētu radīt vienu no šiem trim Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā minētajiem riska veidiem agrākajai preču zīmei ar reputāciju, sakarā ar tās identiskumu vai līdzību ar agrāko preču zīmi. Šādā gadījumā iebildumi ir jānoraida kā nepamatoti, izņemot gadījumu, ja šādu nākotnē iespējamu kaitējuma vai netaisnīgi gūta labuma risku, kas nav hipotētisks, var pierādīt ar citu faktu palīdzību, kas ir jāizvirza un jāpierāda iebildumu iesniedzējam.

- 49 Šajā lietā vispirms ir jākonstatē, ka Apelāciju padome nav apstrīdējusi Iebildumu nodaļas secinājumus, saskaņā ar kuriem konfliktējošie apzīmējumi esot identiski. Turklāt Apelāciju padome noraidīja *Elleni Holding* argumentus, kas attiecās uz pietiekamu pierādījumu no prasītājas puses neesamību par agrākās preču zīmes reputāciju Spānijā un tāpat kā Iebildumu nodaļa apstiprināja šīs reputācijas esamību attiecībā uz šādiem 42. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem: “pakalpojumi, kas saistīti ar pārtikas preču un patēriņam gatavu dzērienu piegādi; restorāniem; pašapkalpošanās restorāniem, ēdnīcām, bāriem, kafetērijām” (apstrīdētais lēmums, 31. punkts).
- 50 Tātad Apelāciju padome uzskatīja, ka prasītāja ir izpildījusi divus no trijiem Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta piemērošanas nosacījumiem. Tomēr tā uzskatīja, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu argumentu vai faktu, kas pierādītu to, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošana uzurpētu agrākās preču zīmes reputāciju vai nodarītu tai kaitējumu (apstrīdētais lēmums, 47. punkts). Šajā sakarā Apelāciju padome norāda, ka, pretēji tam, kas tiek apstiprināts Iebildumu nodaļas lēmumā, vienīgais šajā sakarā prasītājas izvirzītais fakts, proti, vienkāršas saiknes starp ar konfliktējošajām preču zīmēm apzīmētajiem pakalpojumiem esamība, nav pietiekams (apstrīdētais lēmums, 46. punkts). Līdz ar to Apelāciju padome uzskatīja, ka prasītājas iesniegtie iebildumi ir jānoraida, jo neesot izpildīts viens no trijiem Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta piemērošanas nosacījumiem.
- 51 Tādējādi apstrīdētais lēmums ir jāsaprot tādējādi, ka Apelāciju padome nevarēja šajā lietā atklāt iespējas esamību, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu netaisnīgi tiktu gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai tai tiktu nodarīts kaitējums, neņemot vērā konfliktējošo apzīmējumu identiskumu un agrākās preču zīmes reputāciju.
- 52 No tā izriet, ka, lai novērtētu apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, ir jāpārbauda, vai šajā lietā pastāv vismaz viens no trīs Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā minētajiem iespēju veidiem. Lai veiktu šo novērtējumu, vispirms ir jāpārbauda, vai prasītāja ir

izvirzījusi ITSB instancēs papildus iespējams esošajai saiknei starp ar abām konfliktējošajām preču zīmēm apzīmētajiem pakalpojumiem citus faktus, kurus Apelāciju padome varētu ņemt vērā, izvērtējot attiecīgās iespējas.

- 53 Savā prasības pieteikumā prasītāja šajā kontekstā atsaucas uz nozīmīgu ieguldījumu reklāmā, ko tā ir veikusi savu pakalpojumu veicināšanai un savas agrākās preču zīmes izplatīšanai un iedibināšanai. Tomēr ir jākonstatē, ka šim faktam ir nozīme tikai tiktāl, lai pierādītu agrākās preču zīmes reputācijas esamību, kas apstrīdētājā lēmumā ir apstiprināta. Turpretī šis ieguldījums reklāmā pats par sevi nevar pierādīt iespējas, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu var netaisnīgi tikt gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai tai var tikt nodarīts kaitējums, esamību Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta izpratnē un līdz ar to tam šajā lietā nav nozīmes.
- 54 Tāpat prasītāja norāda faktu, ka Spānijas sabiedrība agrāko preču zīmi atpazīst kā tādu, kas ir "prestīža un kvalitatīva". Savā prasības pieteikumā prasītāja citē šajā pašā kontekstā izvilckumu no tās 2000. gada 11. februāra apsvērumiem Iebildumu nodaļā, kurā tā atsaucas uz agrākās preču zīmes, kas "tiek asociēta ar attiecīgo preču un pakalpojumu iedibināto kvalitāti", regulāru reklāmu. Šajos pašos apsvērumos prasītāja norādīja arī savas agrākās preču zīmes "prestīža un reputācijas pierādījumu faktus" (*evidence of the prestige and reputation*).
- 55 Pirmās instances tiesa savos apsvērumos konstatēja, ka prasītāja aprakstīja *VIPS* restorānus kā iestādes ar ļoti ilgu darba laiku (no rīta līdz trijiem naktī), kas ir atvērti visās nedēļas dienās, tostarp svētdienās un svētku dienās, ar gandrīz nepārtrauktu ēdināšanu un pamatojoties uz kopīgu ēdienkarti visos restorānos. Tā pārņēma arī vairākus izvilckumus no rakstiem, kas parādījušies presē vai grāmatās, no kuriem izriet, ka *VIPS* Spānijas sabiedrība uztver kā drīzāk neformālu un atpūtas vietu, īpaši pievilcīgu no jauniešu viedokļa, kur var iegādāties pārtiku un izdarīt pirkumus katrā laikā.

56 Turklāt *VIPS* restorāni tiekot minēti citu labi pazīstamu ātrās apkalpošanas restorānu tīklu vidū vai kontrastā ar augstas kvalitātes restorāniem, it īpaši šādos izvilkumos:

— “ejiet varbūt no *Moncloa* uz *Plaza de España*, garāmejojot, aplūkojot *McDonald’s*, *VIPS* un *Pan’s & Company*”;

— “augstajiem viesiem tika rūpīgi izvēlēts augstas kvalitātes restorāns, bet Vilijs Benkss [*Willy Banks*] un Als Ortērs [*Al Oerter*] vēlējās tikai hamburgerus. Ir pagājis kāds laiks, bet nekas nav mainījies. Pagājušā gadā Moriss Grīne [*Maurice Greene*] svinēja savu pasaules rekordu, vienos naktī dodoties ēst hamburgerus *VIPS* [..]”;

— “kas attiecas uz restorāniem, būs *VIPS* un *Burger King*”.

57 Šajā sakarā ir jānorāda, ka, lai gan dažām ātrās apkalpošanas restorānu tīklu preču zīmēm ir neapstrīdama reputācija, tomēr, principā un nepastāvot pretējiem pierādījumu faktiem, tās neatspoguļo īpaša prestiža vai īpaši augstas kvalitātes iespaidu, ātrās apkalpošanas restorāni parasti asociējas ar citām īpašībām, tādām kā ātrums un pieejamība un, zināmā mērā, jaunība, jo daudzi jaunieši apmeklē šāda veida iestādes.

58 Ņemot vērā šos apsvērumus, prasītājas apsvērumos Iebildumu nodaļā veiktās neskaidrās un nepamatotās atsauces uz “prestižu un reputāciju” vai uz preču un pakalpojumu, kas tiek piedāvāti *VIPS* restorānos, “atzītu kvalitāti” neveido norādi uz prestižu un īpaši augstas kvalitātes iespaidu, kas iespējams tiktu asociēts ar tās

agrāko preču zīmi “VIPS”. Faktiski, šķiet, ka prasītāja gan savos apvērumus ITSB, gan savā prasības pieteikumā ir sajaukusi preču zīmes reputācijas jēdzienu ar tās iespējamo prestižu vai tās īpaši augsto kvalitāti. Tomēr nevar tikt prezumēts, ka katra preču zīme ar reputāciju tikai tās reputācijas fakta dēļ atspoguļo prestižu un īpaši augstas kvalitātes iespaidu. No tā izriet, ka apstrīdētajā lēmumā pamatoti nav ņemts vērā iespējamais prestižs, ko saista ar agrāko preču zīmi.

- 59 Ja prasītājas prasības pieteikumā atsauce uz tās agrākās preču zīmes īpašo prestižu būtu jāuztver kā norāde uz faktisko elementu, kas pirmo reizi ir minēta Pirmās instances tiesā, būtu jāatgādina, ka prasības izskatīšana Pirmās instances tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB Apelāciju padomes lēmumu likumību Regulas Nr. 40/94 63. panta izpratnē (Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedums lietā T-237/01 *Alcon/ITSB — Dr. Robert Winzer Pharma* (“BSS”), *Recueil*, II-411. lpp., 61. punkts; 2003. gada 6. marta spriedums lietā T-128/01 *Daimler-Chrysler/ITSB* (“Calandre”), *Recueil*, II-701. lpp., 18. punkts, un 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā T-129/01 *Alejandro/ITSB — Anheuser-Busch* (“BUDMEN”), *Recueil*, II-2251. lpp., 67. punkts). Šī pārbaude ir jāveic, ņemot vērā strīda faktisko un juridisko kontekstu, kā tas ticis nodots izskatīšanai Apelāciju padomē (Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedums lietā T-194/01 *Unilever/ITSB* (Ovālas formas tablete), *Recueil*, II-383. lpp., 16. punkts; 2003. gada 22. oktobra spriedums lietā T-311/01 *Éditions Albert René/ITSB — Trucco* (“Starix”), *Recueil*, II-4625. lpp., 70. punkts). No tā izriet, ka šis jaunais fakts ir jānorāda kā nepieņemams, jo, ja Pirmās instances tiesa veiktu tā pārbaudi, tas pārsniegtu apstrīdētā lēmuma faktisko kontekstu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā “Starix”, 73. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedumu lietā T-66/03 “*Drie Mollen sinds 1818*”/ITSB — *Nabeiro Silveria* (“Galaxia”), Krājums, II-1765. lpp., 46. un 47. punkts).
- 60 Visbeidzot, prasītāja norāda uz to, ka *Elleni Holding* nav iesniegusi pierādījumu par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas pamatojuma esamību. Tomēr šajā sakarā ir jānorāda, ka pārbaude par vismaz vienu no trīs iespēju veidiem, kas minēti trešajā un pēdējā Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta piemērošanas nosacījumā, esamību loģiski ir jāveic, novērtējot iespējamo “attainojošo pamatojumu”. Ja izrādās, ka nepastāv neviens no šiem trijiem iespēju veidiem, nevar tikt liegta reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrācija un izmantošana un tādā gadījumā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas pamatojuma esamībai vai neesamībai nav nozīmes.

- 61 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Apelāciju padome apstrīdētajā lēmumā pamatoti ir uzskatījusi, ka vienīgais nozīmīgais prasītājas norādītais fakts Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta minētā absolūtā atteikuma pamatojuma atbalstam ir saikne starp ar abām konfliktējošajām preču zīmēm apzīmētajiem pakalpojumiem. Līdz ar to ir jāpārbauda, vai Apelāciju padome pamatoti ir uzskatījusi, ka šis fakts nav pietiekams, lai pierādītu vismaz viena no trīs iepriekš aprakstīto un šajā lēmumā minēto iespēju veidiem esamību.
- 62 Pirmkārt, attiecībā uz iespēju, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošana nodara kaitējumu agrākās preču zīmes atšķirtspējai, citiem vārdiem sakot, šīs preču zīmes “vājināšanas” vai “pakāpeniskas graušanas” iespēja, kā tas ir paskaidrots iepriekš 37. un 38. punktā, ir jānorāda, ka vārds “VIPS” angļu valodā daudzskaitļa formā nozīmē saīsinājumu *VIP* (angliski “Very Important Person”, proti, “ļoti svarīga persona”), kas ļoti plaši un bieži tiek izmantots gan starptautiskā, gan valsts mērogā, lai apzīmētu slavenas personības. Šādos apstākļos iespēja nodarīt kaitējumu agrākās preču zīmes atšķirtspējai ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu šķiet visai ierobežota.
- 63 Šī pati iespēja šķiet vēl mazāk ticama šajā lietā, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme apzīmē “datoru programmu, kas paredzētas viesnīcu, ēdināšanas (pārtikas), kafējnicu — restorānu pakalpojumiem”, pakalpojumus, kas paredzēti īpaši un, noteikti, ļoti ierobežotai sabiedrības daļai, proti, minēto iestāžu īpašniekiem. Tādējādi reģistrācijai pieteiktā preču zīme, ja tiek pieļauta tās reģistrācija, iespējams nebūs pazīstama tās izmantošanas rezultātā, jo tās sabiedrības daļa ir visai ierobežota, kas noteikti mazina agrākās preču zīmes vājināšanas vai pakāpeniskas graušanas iespēju, liekot izzust tās identitātei un tās ietekmei uz sabiedrības uztveri.
- 64 Šos apsvērumus nevar apstrīdēt ar iespējams pastāvošo prasītājas norādīto saikni starp ar abām konfliktējošajām preču zīmēm apzīmētajiem pakalpojumiem. Faktiski,

kā to apstrīdētā lēmuma 46. punktā pamatoti ir norādījusi Apelāciju padome, attiecīgajai saiknei šajā kontekstā nav nozīmes, preču zīmes ar reputāciju identitātes vājināšana nav atkarīga no ar šo preču zīmi apzīmēto preču un pakalpojumu līdzības ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes apzīmētajām precēm un pakalpojumiem.

- 65 No tā izriet, ka apstrīdētajā lēmumā pamatoti ir konstatēta agrākās preču zīmes atšķirtspējas vājināšanas ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu iespējas neesamība.
- 66 Otrkārt, ir jāpārbauda kaitējuma nodarīšanas iespēja, ko reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošana varētu nodarīt agrākās preču zīmes reputācijai. Kā tas tika izklāstīts iepriekš 39. punktā, runa ir par iespēju, ka agrākā preču zīme ar reputāciju tiktu asociēta ar precēm vai pakalpojumiem, ko apzīmē identiska vai līdzīga reģistrācijai pieteiktā preču zīme, kas izraisītu agrākās preču zīmes degradāciju vai vājināšanos sakarā ar to, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētajām precēm vai pakalpojumiem piemīt īpašības vai īpaša kvalitāte, kas varētu atstāt negatīvu ietekmi uz agrākās preču zīmes iespaidu.
- 67 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētajiem pakalpojumiem nav nevienas īpašības vai kvalitātes, kas varētu pierādīt šāda veida kaitējuma nodarīšanas agrākajai preču zīmei iespējamību. Prasītāja nav nedz izvirzījusi, nedz *a fortiori* pierādījusi nevienu šāda rakstura īpašību vai kvalitāti. Vienkāršas saiknes starp ar konfliktējošajām preču zīmēm apzīmētajiem pakalpojumiem esamība nav nedz pietiekama, nedz noteicoša. Protams, šādas saiknes esamība pastiprina iespēju, ka sabiedrības daļa, saskaroties ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, domā arī par agrāko preču zīmi. Tomēr šis apstāklis kā tāds nav pietiekams, lai mazinātu agrākās preču zīmes pievilcības spēku. Šādu secinājumu var izdarīt tikai tad, ja ir pierādīts, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētajiem pakalpojumiem piemīt īpašības vai kvalitātes, kas varētu nodarīt kaitējumu agrākās preču zīmes reputācijai. Tomēr šajā lietā šāds pierādījums nav sniegts.

68 Līdz ar to Apelāciju padome pamatoti ir secinājusi, ka nepastāv kaitējuma nodarīšanas iespēja agrākajai preču zīmei.

69 Visbeidzot, ir jāizvērtē iespēja, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu var tikt netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas. Tāpat kā tika norādīts iepriekš 40.–42. punktā, šī iespēja ir jānošķir no sajaukšanas iespējas, kas minēta Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jo attiecīgās iespējas gadījumā, kas minēta šī paša panta 5. punktā, sabiedrība obligāti nesajauks konfliktējošās preču zīmes.

70 Šajā sakarā ir jānorāda, ka arguments, saskaņā ar kuru attiecīgā sabiedrības daļa, uz kuru ir vēsta reģistrācijai pieteiktā preču zīme, sliksies iegādāties ar šo preču zīmi apzīmēto datorprogrammu, uzskatot, ka tās izcelsme ir restorāni *VIPS* ar reputāciju vai ka šajos restorānos to izmanto, ietilpst iespējamās sajaukšanas iespējas izvērtēšanas ietvaros, kas minēti absolūtā atteikuma pamatojumā Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un nevis šī paša panta 5. punktā. Prasītāja patiešām ir izvirzījusi sajaukšanas iespēju tā iebildumu pamatojumā, bet Iebildumu nodaļa to noraidīja un apstrīdētajā lēmumā tā netika atkārtoti pārbaudīta, ko prasītāja apstrīd otrajā pamatā, kas tiks izvērtēts turpmāk.

71 Turpretī iespēja, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu var netaisnīgi tikt gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas, var rasties tikai tad, ja konkrētā sabiedrības daļa, nesajaucot ar konfliktējošajām preču zīmēm apzīmēto pakalpojumu izcelsmi, uzskatītu *Elleni Holding* programmu par īpaši pievilcīgu tikai tādēļ, ka to apzīmē agrākajai preču zīmei ar reputāciju “*VIPS*” identiska preču zīme.

72 Tomēr šajā lietā nepastāv neviens fakts, kas varētu pierādīt iepriekšējā punktā minēto iespēju. Tāpat kā to pamatoti norādīja arī Apelāciju padome, ar saikni starp

ar konfliktējošajām preču zīmēm apzīmētajiem pakalpojumiem kā tādu nepietiek. Faktiski, lai apstiprinātu, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu netaisnīgi tiktu gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas, lai gan nepastāvētu pat iespēja sajaukt attiecīgo pakalpojumu komerciālo izcelsmi, ir jāpierāda reģistrācijai pieteiktās preču zīmes asociēšana ar identiskas agrākās preču zīmes pozitīvām kvalitātēm, kuras var būt par pamatu ekspluatēšanai vai acīmredzamam parazitismam ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi.

- 73 Tomēr, tā kā prasītāja nav norādījusi īpašās īpašības, kas piemīt tās agrākajai preču zīmei, un kā tās var atvieglot ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmēto pakalpojumu tirdzniecību, īpašības, kas parasti tiek asociētas ar ātrās apkalpošanas restorānu tīkla preču zīmi ar reputāciju, kas minēta iepriekš 57. punktā, pašas par sevi nevar tikt uzskatītas par tādām, kas spēj sniegt labumu no datoru programmēšanas pakalpojumiem, pat ja tie ir paredzēti viesnīcām vai restorāniem.
- 74 Tas tā ir it īpaši tādēļ, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētie pakalpojumi veido būtisku ieguldījumu viesnīcu, restorānu un citu šāda veida iestāžu īpašniekiem, kam tie ir paredzēti. Faktiski šķiet maz ticams, ka šos pakalpojumus apzīmējošo preču zīmju identiskums ar agrāko preču zīmi ar reputāciju kā tāds būtiski ietekmēs šīs ierobežotās un samērā specializētās sabiedrības daļas izvēli par labu vienai vai otrai tirgū pieejamajai datorprogrammai. Drīzāk ir iespējams, ka šī izvēle tiks izdarīta ņemot vērā citus būtiskākus un noteicošākos faktorus, kā, piemēram, katras piedāvātās datorprogrammas izmaksas, tās sniegumu vai tās informātikas kapacitāti.
- 75 No iepriekšējiem apsvērumiem izriet, ka apstrīdētājā lēmumā pareizi ir noraidīta iespēja, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu var netaisnīgi tikt gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas.

- 76 Turklāt ir jāatgādina, ka attiecībā uz trīs veidu iespējām, kas ir iepriekš analizētas, prasītāja pati piekrīt savos rakstveida procesuālajos dokumentos (skat. iepriekš 21. punktu), ka izvirzītā saikne starp ar abām konfliktējošajām preču zīmēm apzīmētajiem pakalpojumiem nodrošina tikai Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā minēto iespējas esamības “pārbaudi”. Prasītāja tāpat atzīst, ka šī iespēja ir jāpierāda, pamatojoties uz citiem faktiem, un ka ar šo saikni tā tiek tikai spēcināta vai pastiprināta. Tomēr, kā tas tika iepriekš norādīts, šo citu faktu šajā lietā nemaz nav.
- 77 Arī prasītājas arguments, kas pamatots uz Regulas Nr. 40/94 61. un turpmākajiem pantiem un iepriekš 22. punktā minēto spriedumu lietā “BABY-DRY” (43. punkts), nevar tikt pieņemts. No vienas puses, šajā spriedumā Pirmās instances tiesa norādīja, ka no Regulas Nr. 40/94 61. un 62. panta noteikumiem, kā arī no šī pēdējā panta vispārējās jēgas izriet, ka Apelāciju padome nevar aprobežoties ar apelācijas iesniedzēja jaunas argumentācijas noraidīšanu, kas pirmo reizi ir iesniegta apelācijas stadijā tikai tādēļ, ka šī argumentācija netika iesniegta iepriekšējā instancē, bet gan tai šis jautājums ir vai nu jāizskata pēc būtības, vai arī jānodod lieta atkārtotai izskatīšanai iepriekšējā instancē. Tomēr šajā lietā prasītāja, kas turklāt nav lietas dalībiece, kas ir iesniegusi apelācijas sūdzību Apelāciju padomē, pat nenorāda, ka tā ir iesniegusi jaunu argumentāciju šajā padomē, kura būtu atteikusies to ņemt vērā.
- 78 No otras puses, Regulas Nr. 40/94 61. panta 2. punkts paredz, ka, “izskatot apelāciju, Apelāciju padome tās noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par otras puses vai pašas padomes iesniegtiem materiāliem”. Pretēji tam, ko norāda prasītāja, šis noteikums Apelāciju padomei neuzliek pienākumu uzaicināt lietas dalībniekus papildināt pašu rakstveida procesuālos dokumentus un lietas materiālus.

- 79 Visbeidzot, attiecībā uz prasītājas izvirzītajiem ITSB instanču lēmumiem citās lietās ir jāprecizē, ka nevar izslēgt, ka lietas dalībnieki izvirza šādus lēmumus, lai sniegtu Pirmās instances tiesai iedvesmas avotu attiecīgo noteikumu interpretācijai (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 27. septembra spriedumu lietā T-123/04 *Cargo Partner/ITSB* (“CARGO PARTNER”), Krājums, II-3979. lpp., 68. punkts, un 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā T-346/04 *Sadas/ITSB — LTJ Diffusion* (“ARTHUR ET FELICIE”), Krājums, II-4891. lpp., 20. punkts), un no tā izriet arī, ka Apelāciju padomju lēmumu likumības novērtēšana ir jāveic vienīgi pamatojoties uz Regulu Nr. 40/94, kā to ir interpretējušas Kapienu tiesas, kā rezultātā vienkāršs ITSB instanču lēmumu prakses pārkāpums, kas izdarīts ar ITSB Apelāciju padomes lēmumu, nav uzskatāms par iebildumu, kas var pamatot šī lēmuma atcelšanu (Tiesas 2005. gada 15. septembra spriedums lietā C-37/03 P *BioID/ITSB*, Krājums, I-7975. lpp., 47. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 5. decembra spriedums lietā T-130/01 *Sykes Enterprises/ITSB* (“REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS”), *Recueil*, II-5179. lpp., 31. punkts; iepriekš 59. punktā minētais spriedums lietā “BUDMEN”, 61. punkts, un 2005. gada 22. jūnija spriedums lietā T-19/04 *Metso Paper Automation/ITSB* (“PAPERLAB”), Krājums, II-2383. lpp., 39. punkts).
- 80 Ņemot vērā iepriekšminētos apsvērumus, pirmais prasītājas izvirzītais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu — Regulas Nr. 40/94 74. pantā minēto tiesību uz aizstāvību un dispozitivitātes principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 81 Prasītāja norāda, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvēšanos, kā arī Regulas Nr. 40/94 74. pantā minēto dispozitivitātes principu, atsakoties izvērtēt

tās argumentus attiecībā uz minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu šajā lietā, ko tā izvirzījusi savos apsvērumos atbildē uz *Elleni Holding* apelācijas sūdzību.

82 Prasītāja uzskata, ka procedūras, kas balstītas uz sacīkstes principu, laikā ITSB lietas jauna izskatīšana [*effet dévolutif*] procesā Apelāciju padomē atbilstoši Regulas Nr. 40/94 74. pantam ir ierobežota ar apelācijas sūdzību un lietas dalībnieku prasījumiem. Tomēr šajā gadījumā no *Elleni Holding* iesniegtās apelācijas sūdzības veidlapas izrietot, ka tika iesniegta apelācija par Iebildumu nodaļas pieņemto lēmumu kopumā. Turklāt šajos apsvērumos Apelāciju padomē prasītāja esot apstrīdējusi Iebildumu nodaļas atteikumu piemērot Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, bet nav norādījusi neko par tās Iebildumu noraidīšanu attiecībā uz 9. un 35. klasi.

83 No tā izrietot, ka apelācijas sūdzības priekšmets ir prasītājas Iebildumu par 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta piemērošanas pārbaude. Iespējamā *Elleni Holding*, kas nav ierobežojusi savu apelāciju Apelāciju padomē tikai ar to Iebildumu nodaļas lēmuma daļu, kas tai ir nelabvēlīga, kļūda nav jālabo pēc pašas iniciatīvas Apelāciju padomei. Ja Apelāciju padomei šajā sakarā rastos šaubas, tai šo šaubu noskaidrošanai būtu bijis jāvērsas pie prasītājas, kas iesniegusi apelāciju atbilstoši 49. noteikumam Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

84 Prasītāja uzskata, ka tās nostāja ir apstiprināta ar ITSB Apelāciju trešās padomes 2001. gada 23. janvāra lēmumu lietā R 158/2000-3, kas minēts apstrīdētā lēmuma

23. punktā, kā arī ar šīs pašas padomes 2000. gada 3. jūlija lēmumu lietā R 198/1999-3, kuros tika atzīts, ka atbildētāja apsvērumu rezultātā var tikt paplašināts prāvas priekšmets, ja apelācijas iesniedzējs tam piekrīt.

85 Vispirms ITSB norāda, ka šajos atbildes uz *Elleni Holding* apelācijas sūdzību apsvērumos Apelāciju padomē prasītāja prasa apelāciju noraidīt un apstiprināt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Šīs prasījumu daļas atbalstam prasītāja izvirza argumentus, kuru mērķis ir, no vienas puses, apstrīdēt *Elleni Holding* argumentus attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu un, no otras puses, apstiprināt, ka šajā gadījumā bija jāpiemēro arī minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

86 ITSB uzskata, ka nav neviena noteikuma, kas ļautu otram lietas dalībniekam Apelāciju padomē savos atbildes uz apelācijas sūdzību apsvērumos iesniegt atsevišķus prasījumus vai pamatus. Tā kā šāda noteikuma nav, Apelāciju padome šajā lietā uzskatīja, ka lietas dalībniekam, kura prasījumi kopumā nebija pieņemami ITSB zemākajā instancē, lai apstrīdētu tam nelabvēlīgā apstrīdētā lēmuma daļu, ir jāiesniedz atsevišķa apelācijas sūdzība Apelāciju padomē.

87 ITSB uzskata, ka šī situācija bija citādāka nekā tā, kura šobrīd tiek izskatīta Pirmās instances tiesā, jo atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 134. panta 3. punktam procesa Apelāciju padomē dalībnieki, kas nav prasītāji, Pirmās instances tiesā var prasīt grozīt vai atcelt Apelāciju padomes lēmumu punktā, kurš nav minēts pieteikumā, un izvirzīt pamatus, kas nav ietverti prasības pieteikumā. ITSB atsaucas arī, piemēram, uz dažiem Spānijas tiesību noteikumiem, kam ir līdzīga iedarbība kā Reglamenta 134. panta 3. punktam. Tomēr tas vērs uzmanību uz to, ka Eiropas

Patentu biroja Apelāciju padomes, uz kurām attiecas līdzīgs tiesiskais regulējums kā Regula Nr. 40/94, pauž līdzīgu nostāju, kāda ir pausta apstrīdētajā lēmumā.

88 Attiecībā uz Apelāciju padomes pausto nostāju ITSB norāda uz šādiem analīzes faktiem: pirmkārt, tas atsaucas uz Regulas Nr. 40/94 58. pantu, saskaņā ar kuru apelāciju var iesniegt lietas dalībnieks, kas iesaistīts procesā un ko lēmums ietekmējis nelabvēlīgi. ITSB uzskata, ka, ņemot vērā šo lēmumu, šajā lietā tas var izraisīt šaubas par prasītājas iesniegtās apelācijas par Iebildumu nodaļas lēmumu pieņemamību, ciktāl šī nodaļa ir apmierinājusi prasītājas prasījumus. Ja prasītāja nebija tiesīga iesniegt atsevišķu apelāciju par Iebildumu nodaļas lēmumu, ar Apelāciju padomes pausto nostāju varētu pārkāpt prasītājas tiesības uz aizstāvību, jo Iebildumu nodaļas prasītājas prasījumus apmierinošs lēmums tiktu atcelts, Apelāciju padomei neizskatot citus motīvus, kurus Iebildumu nodaļa ir noraidījusi galīgi.

89 Vispār tas šķistu pārspīlēti prasīt no lietas dalībnieka, kura prasījumi ir tikuši apmierināti, iesniegt apelāciju par vienu no tā argumentiem noraidīšanu tikai tādēļ, lai aizstāvētu sevi pret hipotētisku iespēju, ka otrs lietas dalībnieks, kura prasījumi ir tikuši noraidīti, iesniegtu apelācijas sūdzību.

90 Otrkārt, ITSB uzskata, ka prasītājas apsvērumu Apelāciju padomē mērķis nebija iesniegt apelācijas sūdzību ar atšķirīgu priekšmetu, bet gan tikai iebilst pret *Elleni Holding* prasījumiem šajā instancē, lai samazinātu iebildumu lēmuma atcelšanas iespēju. Līdz ar to prasītājas argumenta, kas attiecas uz iespējamu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, pārbaude nebūtu varējusi izraisīt Iebildumu nodaļas lēmuma *reformatio in pejus*.

- 91 Treškārt, ITSB uzskata, ka ir jāizanalizē Apelāciju padomes paustā nostāja par lietas jaunu izskatīšanu [*effet dévolutif*], kas paredzēta Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punktā, kā arī par minētās regulas 74. panta 1. punktā paredzēto dispozitivitātes principu.
- 92 Ceturtkārt, ITSB norāda, ka visā tiesību sistēmā apelācijas, kurās tiek pārbaudīts lēmumu tiesiskums, augstākā instancē ir ierobežotākas nekā iepriekšējā instancē. Tomēr Apelāciju padomes paustā nostāja šajā lietā, aplūkojot to, ņemot vērā Reglamenta 134. panta 3. punkta noteikumus, nozīmētu, ka Pirmās instances tiesai ir lielākas pilnvaras attiecībā uz prāvas priekšmeta noteikšanu nekā Apelāciju padomei, kas, pēc ITSB domām, galu galā būtu savādi.
- 93 Līdz ar to ITSB paziņo, ka lēmuma pieņemšanu attiecībā uz otro prasītājas izvirzīto pamatu tas atstāj Pirmās instances tiesas ziņā, un uzskata, ka, ja Pirmās instances tiesa šo pamatu pieņemtu, lieta būtu jānodod atkārtotai izskatīšanai Apelāciju padomē, lai pieņemtu lēmumu par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā absolūtā atteikuma pamatojuma piemērošanu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 94 Vispirms Pirmās instances tiesa atgādina, ka, lai gan ITSB nav vajadzīgās rīcībspējas, lai celtu prasību par Apelāciju padomes lēmumu, tomēr tam nav arī pienākuma vienmēr atbalstīt katru apstrīdēto Apelāciju padomes lēmumu vai obligāti lūgt noraidīt katru par šādu lēmumu celtu prasību un it īpaši tas var aprobežoties ar to atstāšanu izlemšanai pēc Pirmās instances tiesas ieskatiem, sniedzot tai visus argumentus, ko tas uzskata par atbilstošiem, lai Pirmās instances tiesa gūtu skaidrību

(Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. jūnija spriedums lietā T-107/02 *GE Betz/ITSB — Atofina Chemicals* (“BIOMATE”), Krājums, II-1845. lpp., 34. un 36. punkts; 2005. gada 25. oktobra spriedums lietā T-379/03 *Peek & Cloppenburg/ITSB* (“Cloppenburg”), Krājums, II-4633. lpp., 22. punkts, un 2006. gada 1. februāra spriedums apvienotajās lietās T-466/04 un T-467/04 *Dami/ITSB — Stilton Cheese Makers* (“GERONIMO STILTON”), Krājums, II-183. lpp., 30. un 31. punkts).

- 95 Turklāt ir jāvērs uzmanība uz to, ka šī pamata ietvaros, norādot uz tiesību uz aizstāvēšanos un dispozitivitātes principa pārkāpumu, prasītāja patiesībā apstrīd apstrīdētā lēmuma tiesiskumu tiktāl, ciktāl Apelāciju padome nav pārbaudījusi iebildumu motīvu, kas pamatots uz sajaukšanas iespējas esamību, kas tai bija jādara atbilstoši lietas jaunas izskatīšanas [*effet dévolutif*] procesam. Tādējādi ir jāpārbauda, vai Apelāciju padomes paustā nostāja atbilst pienākumiem, kas tai ir uzlikti ar Iebildumu nodaļas lēmumu, par kuru tajā ir iesniegta apelācijas sūdzība, pārbaudes ietvaros.
- 96 Ir jāatgādina, ka no Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punkta izriet, ka pēc apelācijas sūdzības pieņemamības izvērtēšanas Apelāciju padomei ir jālemj par apelācijas sūdzību un, to darot, tā var “izmantot jebkuras pilnvaras, kas ir tai struktūrvienībai, kas pieņēmusi attiecīgo lēmumu”, t.i., šajā lietā pašai jāpieņem lēmums par iebildumu, to noraidot vai to apmierinot, tādējādi apstiprinot vai atceļot apstrīdēto lēmumu. No Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punkta arī izriet, ka sakarā ar iesniegto apelācijas sūdzību Apelāciju padomei ir jāveic jauna un pilna iebildumu izvērtēšana pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem.
- 97 Tomēr gadījumos, kad Apelāciju padome uzskata, ka viens no iebildumu iesniedzēja iebildumos izvirzītajiem un Iebildumu nodaļas vērā ņemtajiem relatīvajiem atteikuma pamatojumiem nav pamatots, iepriekšējā punktā minētā pilnā iebildumu

izvērtēšana pēc būtības obligāti paredz, ka Apelāciju padomei, pirms tā atceļ Iebildumu nodaļas lēmumu, ir jāizvērtē arī, vai iebildumus, iespējams, var apmierināt, pamatojoties uz citu relatīvo atteikuma pamatojumu, ko iebildumu iesniedzējs ir izvirzījis Iebildumu nodaļā, bet ko tā ir noraidījusi vai nav izvērtējusi.

- 98 No tā izriet, ka šajā lietā Apelāciju padomei, secinot, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā minēto relatīvo atteikuma pamatojumu Iebildumu nodaļa ir ņēmusi vērā kļūdaini, attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, pirms tā atceļ iepriekšējās instances lēmumu, bija jāpārbauda no jauna cits relatīvais atteikuma pamatojums, ko prasītāja izvirzījusi savu iebildumu pamatojumam, proti, par sajaukšanas iespēju starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi.
- 99 Pretēji apstrīdētajā lēmumā esošajam apstiprinājumam iepriekš minētā relatīvā atteikuma pamatojuma, kas attiecas uz sajaukšanas iespēju, pārbaude, kas bija jāveic Apelāciju padomei, nebūtu paplašinājusi apelācijas priekšmetu, jo apelācijas sūdzības iesniegšanas Apelāciju padomē mērķis ir izraisīt jaunu un pilnu iebildumu izvērtēšanu pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem (skat. iepriekš 96. punktu).
- 100 Turklāt tāds pats risinājums šajā lietā būtu sasniegts pamatojoties uz turpmākajiem apsvērumiem. No Regulas Nr. 40/94 8. panta izriet, ka šajā pantā paredzētie relatīvie atteikuma pamatojumi liek nonākt pie tāda paša secinājuma, proti, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrācijas atteikuma. Līdz ar to ir pietiekami, ka viens no dažādajiem relatīvajiem atteikuma pamatojumiem, kas izvirzīts iebildumu ietvaros, būtu pamatots, lai tiktu apmierināts iebilduma iesniedzēja prasījums — reģistrācijai pieteikto preču zīmi neregistrēt. Šādos apstākļos Iebildumu nodaļa, ja tā konstatē, ka viens no iebildumu iesniedzēja izvirzītajiem atteikuma pamatojumiem ir pamatots, var ierobežot savu pārbaudi ar šo vienu pamatojumu, kas ir pietiekami, lai pamatotu iebildumu apmierinošo lēmumu.

101 Protams, nevar izslēgt, ka Iebildumu nodaļa nolemj pārbaudīt un attiecīgi noraidīt pārējos iebildumu iesniedzējas izvirzītos relatīvos atteikuma pamatojumus, kā tas bija šajā gadījumā. Tomēr šī Iebildumu nodaļas lēmuma pamatojuma daļa nav vajadzīga rezolutīvās daļas, ar kuru apmierina pamatos iebildumus, atbalstam, jo tiesiski pietiekams pamats ir relatīvais atteikuma pamatojums, kas tika apmierināts. Runa nevar būt arī par daļēju iebildumu noraidīšanu, jo iebildumu iesniedzēja prasījumi ir pilnībā apmierināti.

102 Šādā gadījumā runa nevar būt arī par iebildumu iesniedzēja dažādo izvirzīto prasījumu kumulāciju, dažus no kuriem Iebildumu nodaļa būtu noraidījusi pēc tam, kad tā vienu būtu apmierinājusi. Pieņēmums, saskaņā ar kuru katrs iebildumu iesniedzēja izvirzītais relatīvais atteikuma pamatojums ir jāuzskata par atsevišķu iebildumu, būtu pretrunā Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktam, kas paredz, ka “[...] preču zīmes pieteikuma publicēšanas iebildumus pret preču zīmes reģistrāciju, [...], atbilstoši 8. pantam var iesniegt [...]”. Turklāt procesa ITSB jēga prasa, lai iebildumu skaits netiktu nevajadzīgi palielināts, un tātad iestājas arī pret pieņēmumu, ka iebildumi, kas balstīti uz vairākiem relatīviem atteikuma pamatojumiem, patiesībā būtu jāuztver kā vairāki atsevišķi iebildumi.

103 Iepriekšējos apsvērumus apstiprina Iebildumu nodaļas lēmuma šajā lietā rezolutīvā daļa, kuras 1. punktā ir noteikts, ka attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem iebildumi ir pieņemami, nekādi nenorādot uz iebildumu daļēju noraidīšanu vai citu uz šo pašu klasi attiecināmu iebildumu noraidīšanu.

104 Šādos apstākļos prasītājas iebildumu pārbaudi attiecībā uz 42. klasi ar apstrīdēto lēmumu, ar kuru Apelāciju padome aprobežojas, noraidot Iebildumu nodaļas

lēmumu, nevarēja pabeigt. Šīs atcelšanas rezultātā iebildumu process, ciktāl tas attiecas uz iepriekš minēto klasi, bija izskatāms no jauna un jāizlemj ar jaunu lēmumu, ar kuru iebildumi tiktu vai nu apmierināti, vai — noraidīti.

- 105 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punktam šis jaunais lēmums ir jāpieņem Apelāciju padomei pašai, neņemot vērā iespējamību, ka tai šī lieta būtu jānodod atkārtotai izskatīšanai Iebildumu nodaļai. Tomēr, kā tas jau iepriekš tika norādīts, šāda lietas nodošana atkārtotai izskatīšanai šajā gadījumā būtu lieka, jo Iebildumu nodaļa jau ir paudusi savu nostāju arī par relatīvo atteikuma pamatojumu, kas attiecas uz sajaukšanas iespēju. Šī Iebildumu nodaļas nostāja acīmredzami ir izskaidrojama ar mēģinājumu procesuālās ekonomijas nolūkā izvairīties no tā, ka Apelāciju padome lietu nodotu atkārtotai izskatīšanai šajā instancē, ja Iebildumu nodaļas lēmums tiktu atcelts.
- 106 Apelāciju padomes secinājums, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta piemērošanas nosacījumi šajā lietā neesot izpildīti, tātad pats par sevi nav pietiekams, lai noraidītu iebildumus attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem. Lai šādi secinātu, Apelāciju padomei būtu jāpieņem Iebildumu nodaļas lēmuma novērtējums, pamatojoties uz sajaukšanas iespēju starp konfliktējošajām preču zīmēm, kas obligāti prasītu šīs iespējas atkārtotu pārbaudi.
- 107 Tomēr, no vienas puses, Apelāciju padome apstrīdētajā lēmumā skaidri ir noraidījusi iespēju veikt Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā relatīvā atteikuma pamatojuma pārbaudi un tādējādi nav pieņēmusi vai apstiprinājusi Iebildumu nodaļas apsvērumus attiecībā uz šo pamatojumu. No otras puses, apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa aprobežojas ar Iebildumu nodaļas lēmuma atcelšanu un nenorāda nedz to, kā tiek izlemts par iebildumiem, nedz arī, ka lieta tiek nodota atkārtotai izskatīšanai Iebildumu nodaļā.

- 108 Tātad no visa iepriekš minētā izriet, ka, neveicot iepriekš minētā prasītājas lietderīgā laikā izvirzītā un savos apsvērumus atbildē uz *Elleni Holding* apelācijas sūdzību no jauna izvirzītā relatīvā atteikuma pamatojuma pārbaudi, Apelāciju padome nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti apelāciju pārbaudes ietvaros.
- 109 Apelāciju padome apstrīdētajā lēmumā ir balstījies uz kļūdainu premisu, uzskatot, ka šai pārbaudei ir vajadzīgs, lai prasītāja iesniegtu atsevišķu apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu. Tā kā atbilstoši Regulas Nr. 40/94 58. pantam apelāciju var iesniegt jebkurš lietas dalībnieks, kas iesaistīts procesā un ko lēmums ietekmējis nelabvēlīgi, prasītāja šajā lietā nebija tiesīga iesniegt apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, ciktāl šī apelācija attiecās uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrēšanu attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem. Tāpat kā tika norādīts iepriekš 100.–102. punktā, ar šo lēmumu, ar kuru tika pieņemti iebildumi un atteikta pieteiktās preču zīmes reģistrācija attiecībā uz šajā klasē ietilpstošajām precēm, pilnībā tika apmierināti prasītājas prasījumi.
- 110 Šādos apstākļos, kā to norāda ITSB, tam, ka Regulas Nr. 40/94 noteikumos par apelācijām Apelāciju padomēs nav ietverts līdzīgs noteikums Reglamenta 134. panta 3. punkta noteikumam, nav nozīmes, jo Apelāciju padomei tādos lietas apstākļos kā šie bija jāpārbauda otrais Iebildumu nodaļā izvirzītais, bet tās noraidītais, relatīvais atteikuma pamatojums, pat ja nebija iebildumu iesniedzējas skaidri izteikta lūguma šajā sakarā.
- 111 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka otrais pamats ir pieņemams. Tātad apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, turklāt Pirmās instances tiesai nav ITSB vietā jāveic relatīvā atteikuma pamatojuma, kas attiecas uz sajaukšanas iespēju, novērtēšana, tas ir jāveic ITSB.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 112 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 113 Šajā lietā ir jānorāda, ka, lai gan ITSB lēmuma pieņemšanu attiecībā uz otro pamatu, kas tika atzīts par pieņemamu, atstāja Pirmās instances tiesas ziņā, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājam, jo apstrīdēto lēmumu pieņēma tā Apelāciju padome (šajā sakarā skat. iepriekš 94. punktā minēto spriedumu lietā "BIOMATE", 97. punkts).

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju trešās padomes 2003. gada 1. aprīļa lēmumu lietā R 1127/2000-3;**

- 2) **piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 22. martā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

M. Vilaras